ΣΑΛΜΥΔΗΣΣΟΣ (Θράκια). 1

Σαλμυδησσός εἰσαγέτω οὐ μόνον ἡ ἐπὶ
τὴν Θρᾴκιον αὐλῶνα τοῦ Εὐξείνου πόν-
του ἀρχαιοτάτη πόλις, ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπὸ τὸν ἐπὶ-
ρειραν ἔννοιαν ἁπασα ὁ περὶ αὐλῶνα αἰ-
γιαλός, ἀριστερᾶ τοῦ ἐρίου τοῦ καὶ τοῦ βο-
σπόρου πρὸς τὸν Πόντον ἄχρι τῆς Θυνιάδος
ἄκρας, « ἔστι μὲν ἐπ' ἀριστερᾶ τοῦ
Πόντου, παρατείνων δ' ἐπὶ πλέον ---------
ποιεῖ ναυάγια » λέγει [illegible] παρὰ δὲ τὸν περι-
πλοῦν τοῦ [illegible] Σαλμυδησσοῦ [illegible]
[illegible] ἄκρα, [illegible] ἀναπε-
πλωκότος πρὸς τοῦ [illegible] σταδίων ἑξακοσίων εἰσὶ-
ποσίων μέχρι Κυανέων [illegible] πρὸς ὃν οἱ ἐπι-
πλοῦντες ὑπὸ τῶν Ἀσιῶν διαφωσφοροῦσι τὰ ναυαγισθέ-
ντα, Θρᾳκίου ἔθνους ». — Ἡ ναυάρχεια Σαλμυδησ-
σὸς ἡ Ἀρμυδησσός, ὡς ἀποκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Πτολεμαίου [3],
ἀπέχει ἀπὸ τῆς Θυνιάδος σταδίους ἑξακοσίους [4].

---

1. Steph. Byz. XIV, 37, 2.
2. Strab. 2, 319. — Διονύσ. Χίου Περιηγ. 734-735 « Εἶτ' αἰ-
γιαλὸς τὸν Σαλμυδησσὸν γεγώνως μ' ἐπαινέσεια σκάφη, ἐγκρατὴς ἅπαν
3. Ptolem. Geogr. Γ. II, 4. — Ἐν τῇ Μεγάλῃ Συντάξει ἐκδεκάτῃ ἐπιγρα-
φεῖται « ἀπὸ τοῦ Ἀρμυδησσοῦ ἕως ὧν, ὁ ἐστὶν τῶν ἄγαν ἀλ-
λων, ὁ ἐστὶν εἰδέων ».
4. Arrian. Peripl. 25, 1.

Δαμνόνησος

«Επινίκιος δὲ καὶ πάλιν Ἄργιλα, πολὺ ἐξ ἴσου διαστήσουσα τὴν Δαμνόνησον, ἧς ἐπίκειται ὁ μικρὸς λιμὴν εὐδείμων παρέχει ἀσφάλειαν· ἐνταῦθα δὲ μαρτυρεῖ ὁ Ξενοφῶν τὰς ἐξ ἴσου μέτρου πλουσίων νεῶν πολλὰς ὑπεξάγουσι καὶ ἐμπίπλουσι τὰς, μέχρι Δαμνήσσου προέβη, ὡς ἀναχέρεται ὑπὸ τοῦ ἴδιου Ξενοφῶντος 5, ἡ ὑπ' αὐτῶν ὁπλοκτόνων Ἑλλήνων, συνεπαιρόντων τοῦ Δεύτουλ τοῦ Β. καὶ τῶν ἐξ Θράκης διαδρομῶν τῶν μυρίων. Τὸ παρὰ τὴν Δαμνήσσον μικρὸν ἀκρωτήριον εἶναι ἡ παρὰ τοῦ Φιοχήλου 6 καλουμένη «Δαμνησσία ἀκτή, ἐκδρόμους ἔχουσι, μικρὰ νεώς».

Πηλαὶ τῶν σπουδαιοτέρων μυκηναίων τῆς [illegible] τεχνικὸς μεγαλυμένος, ἐκ [illegible] ὑπὸ τῶν γῆν, ἀναναγνεῖν πρὸ ἐμπολεμικῆς [illegible] ἀποδίδασιν Πελοποννησιακῶν ἀπὸ τῶν καμποπόλεως Μυδείας, ἐξ' ἧς εἶκλο, φαίνεται ἡ Δαμνήσσος. — Ἡ Μύδεια ἦτο παλαιότερον ὀνομασία τῆς ὀχυρωμένης πόλεως ἡ ἕδρα ἐπισκοπῆς 7.

---

5. Ξενοφ. Κύρ. Ἀνάβ. VII, 5, 12.
6. Φιοχήλου Προμηθεὺς 726. — Ἐπίδα ἡ Δοξοπ. Ἀνεκδότων 969.
7. Ὅρα ἡ Νεαρὰν αὐτοκρ. Ἀνδρονίκου ἐν Jus Graeco-Romanum ὑπὸ Zachariae Γ, σελ. 635.